

Веднъжъ заминалъ отъ тамъ Тошко
 Съсъ милай си приятель Божко —
 Героитъ на тозъ разказъ
 Отъ по-напрѣдъ познати васъ.
 Богатството на баба Търкаланка
 За тѣхъ било добра примамка,
 И взели бѣрзо тѣ рѣшение
 Какъ да направятъ прѣстѣпление.
 На крайщата на двѣ върви
 Турили хлѣбени кори,
 Вързали ги добре на кръсть
 Заровили ги съ малко прѣсть
 Искустно примката турили
 И тамъ на близко тѣ се скрили...
 Пѣтълътъ важенъ и сърдатъ
 Разхождалъ се напрѣдъ, назадъ
 Катъ офицеринъ на парадъ
 Самъ прѣдъ солдатската верига.
 Но щомъ коричките съзрѣ,
 Разходката си мигомъ спрѣ
 И радостно закукурига:
 — Кокошки мои, три царици,
 Намѣрихъ хубави корица,
 Елате да дѣлимъ по-равно!